

Всичко наоколо е спокойно. Острото обоняние на кучетата ги насочва къмъ оградата. Душатъ, обикалятъ я, докато най-последно налукатъ входа и влизатъ вътре. Нахвърлятъ се на примамката и почватъ да я теглятъ. Заедно съ това изтеглятъ кола, а вратичката яко се затваря. Преди още да сж задоволили глада си, тия пленници сж лишени вече отъ свобода. Тѣхната съдба е решена. Ето по какъвъ начинъ нѣкогашниятъ човѣкъ хващаль живъ ловъ. По сжщия начинъ постѣпватъ и днесъ много полудиви племена.

При този ловъ ставало и нѣщо друго. Въ ямата не единъ пжтъ попадала майка съ малкитѣ си кученца, не единъ пжтъ въ оградата се промѣквали невъзрастни кученца, които още иматъ нужда отъ майчини грижи. Ловцитѣ пощадяватъ тия безопасни същества. Следъ като избиятъ възрастнитѣ кучета, прибиратъ живи малкитѣ и ги отнасятъ въ селището. За тѣхъ се приготвя ограда и се настаняватъ въ нея, за да бждатъ отгледани, докато порастнатъ.

Минаватъ дни. Малкитѣ пленници всѣки мигъ очакватъ майка си и страхливо поглеждатъ на рунтавитѣ глави, които отъ време на време се доближаватъ до оградата, било отъ любопитство да видятъ, какво правятъ кученцата, било да имъ подхвърлятъ нѣщо за ядене. Малкитѣ деца не се отдѣлятъ отъ оградата. Каква хубава забава за тѣхъ да гледатъ малкитѣ плашливи животинки, какъ ядатъ и какъ скупчени едно до друго безгрижно спятъ.

Минаватъ месеци. Кученцата порастнаха и каква промѣна настѣпи у тѣхъ. Тѣ не сж вече плашливи, а кротко поглеждатъ приближаващитѣ се млади и стари, очаквайки своя дѣлъ отъ общата храна. Когато по една или друга причина ловцитѣ нѣматъ успѣхъ, за храна ще послужи нѣкое куче, взето отъ оградата.

Обаче не единъ пжтъ се случвало да не се прибѣгва до тия запаси. При такива случаи порастналитѣ въ